

Vyvěšeno dne: 21. 1. 2026

Svěšeno dne: 4. 2. 2026

Petra Kopáčková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ladislav Mizera**, bytem Valdštejská 355, Turnov, zast. Mgr. Davidem Hejzlarem, advokátem, se sídlem 1. máje 97/25, Liberec, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2025, č. j. KULK 19033/2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 8. 2025, č. j. 30 A 45/2025 - 36,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 8. 2025, č. j. 30 A 45/2025 - 36, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Turnov ze dne 5. 12. 2024, č. j. OŽP/22/3016/STS, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 117 odst. 1 písm. f) zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech (dále jen „zákon o odpadech“), a byla mu uložena pokuta podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), v souladu s § 117 odst. 3 písm. c) zákona o odpadech, ve výši 5.000 Kč za to, že nepředal stavební odpad do zařízení určeného pro nakládání s odpady a stavební odpad z prováděné rekonstrukce domu na ul. Krajířova č. p. 491 naházel na podzim roku 2022 do vodního toku Malá Jizera, a to na hranici pozemků parc. č. 359 a parc. č. 3902/3 v k. ú. Turnov. Dále mu byla podle § 89 odst. 2 zákona o přestupcích uložena povinnost nahradit poškozené společnosti MVE Turnov s.r.o. škodu jím způsobenou uvedeným spáchaným přestupkem ve výši 86.700 Kč. Nakonec mu podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla uložena povinnost nahradit náklady řízení výši 1.000 Kč.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 3. 2025, č. j. KULK 19033/2025, zamítl odvolání žalobce a toto prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) usnesením ze dne 11. 8. 2025, č. j. 30 A 45/2025 - 36, odmítl pro opožděnost. Z doložky právní moci vyznačené na stejnopisu žalobou napadeného rozhodnutí a fotokopie žalobcem podepsané doručenký totiž krajský soud zjistil, že bylo žalobci doručeno dne 3. 4. 2025. Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby tak začala plynout dne 4. 4. 2025 a její konec připadl na den 4. 6. 2025. Žaloba však byla odeslána a doručena do datové schránky krajského soudu až dne 9. 6. 2025.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost z důvodu, který podřadil pod § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel navrhl napadené usnesení zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatel namítá, že krajský soud nesprávně dovodil, že mu žalobou napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 3. 4. 2025. Stěžovatel přitom v žalobě v souladu s § 71 odst. 1 s. ř. s. uvedl, že mu bylo doručeno až dne 10. 4. 2025. Krajský soud tedy pochybil, pokud vydal napadené usnesení, aniž by stěžovateli předestřel své stanovisko o tom, proč za počátek lhůty pro podání žaloby považuje jiný den, a aniž by stěžovatele vyzval k vyjádření k tomuto stanovisku.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení kasační stížnosti

[7] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti odkázal na ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.*

[8] Nejvyšší správní soud předesílá, že kasační stížností je napadeno usnesení o odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro opožděnost. Je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele z povahy věci v úvahu pouze kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS). Pod tento důvod spadá i případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 6 As 4/2004 - 53).

[9] Podle stěžovatele krajský soud postupoval v rozporu se zákonem a s judikaturou Nejvyššího správního soudu, když dospěl k závěru, že dnem určujícím počátek lhůty pro podání žaloby byl jiný den (3. 4. 2025), než den, který určil stěžovatel v žalobě (10. 4. 2025). Za takové situace měl stěžovatele vyzvat k vyjádření k odlišnému stanovení počátku lhůty pro podání žaloby.

[10] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. platí, že *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno*

pokračování

pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

[11] Podle § 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že *žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, a pokud se žalobci rozhodnutí neoznámuje, den, kdy se žalobce prokazatelně s rozhodnutím seznámil.*

[12] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že „je povinností správního soudu, pokud dospěje oproti žalobci k závěru, že napadené rozhodnutí bylo doručeno (oznámeno) žalobci v jiný den, než v den jak bylo uvedeno v žalobě, a tato okolnost by měla mít za následek odmítnutí žaloby pro opožděnost, umožnit žalobci vyjádřit se k této okolnosti a navrhnout na podporu svých tvrzení důkazní prostředky. Teprve poté lze uvážít otázku včasnosti podané žaloby. Pokud tak krajský soud neučiní a bez dalšího žalobu odmítne, tak jak to učinil v této věci, zatíží své řízení vadou, která ve svém důsledku mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, resp. měla za následek, že o věci samé nebylo vůbec rozhodováno. Usnesení o odmítnutí žaloby založené na takové vadě řízení před krajským soudem Nejvyšší správní soud zruší pro jeho nezákonnost“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2012, č. j. 7 Afs 63/2010 - 65). V rozsudku ze dne 23. 9. 2022, č. j. 4 As 28/2022 - 131, pak Nejvyšší správní soud v návaznosti na zmíněný rozsudek uvedl, že „[s]myslem tohoto požadavku je poskytnutí žalobci prostoru k tomu, aby se vyjádřil k zásadním skutkovým okolnostem před vydáním rozhodnutí a měl možnost soudu vyvrátit jeho předběžný názor o opožděnosti žaloby“.

[13] Ze spisu krajského soudu vyplývá, že stěžovatel v sedmém odstavci předmětné žaloby uvedl, že rozhodnutí žalovaného mu bylo doručeno dne 10. 4. 2025. Ze správního spisu poté vyplývá, že listinný stejnopis rozhodnutí žalovaného obsahuje doložku právní moci, podle které došlo k nabytí právní moci rozhodnutí, resp. k jeho doručení dne 3. 4. 2025. Z doručanky připojené k stejnopisu žalobou napadenému rozhodnutí i z její fotokopie založené na č. l. 27 spisu krajského soudu a č. l. 10 spisu Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že předmětná zásilka (rozhodnutí) byla dne 3. 4. 2025 připravena k vyzvednutí. Nevyplyvá z ní však, že by byla ve stejný den také vyzvednuta, a tedy doručena. Prohlášení příjemce zásilky pak obsahovalo pouze podpis stěžovatele, nikoli údaj o datu převzetí předmětné zásilky. Krajský soud tedy disponoval dvěma odlišnými údaji, které byly relevantní pro určení počátku běhu lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Za takové situace měl krajský soud v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu umožnit stěžovateli vyjádřit se k odlišnosti těchto údajů o doručení a předložit ke svému skutkovému tvrzení relevantní důkazy. Tímto způsobem však krajský soud nepostupoval. Usnesení o odmítnutí žaloby tak bylo založeno na takové vadě řízení před krajským soudem, která má za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Z uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s.). V něm bude krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Jeho povinností tak bude umožnit stěžovateli vyjádřit se k odlišnému datu doručení napadeného rozhodnutí, které vyplývá z doložky právní moci, a umožnit mu navrhnout na podporu svých tvrzení ohledně odlišného data doručení napadeného rozhodnutí důkazní prostředky.

[15] V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud rovněž o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2026

L. S.

JUDr. Jiří Palla v. r.
předseda senátu